

Kærlighed til eller speciel Hensynsfuldhed overfor det konservative Folkeparti, skal jeg ikke udtale mig om, jeg haaber det; en Kærlighedsgerning hører for øvrigt aldrig til de Gerninger, man er saa ked af at vedkende sig, naar ellers Hensigten dermed har været rimelig. Jeg tror dog ikke paa, at Venstre har gjort det alene af Hensyn til det konservative Folkeparti. Herfor har vi ogsaa den højtaerede Indenrigsministers Ord i Tiden ikke saa længe efter, at Importreguleringen var vedtaget, idet han Gang paa Gang erklærede, at naar han var gaaet med dertil, var det, fordi han følte sig forvisset om, at Folkets Flertal ønskede, at det blev gjort, og det forekommer ogsaa mig at være en meget forstandig Grund til at gøre det. Men var det forstandigt den Gang, forekommer det mig, at man med akkurat lige saa god Ret nu kan sige, at Folkets Flertal utvivlsomt ønsker, at der skal gøres noget for at hjælpe paa den Krise, vi befinder os i. Om det nu skal ske gennem Importregulering eller ad anden Vej, bliver en Sag for sig.

I denne Forbindelse har det ærede Medlem Hr. Rode sagt, at det at opretholde en Importregulering imod et af Rigsdagens store Partier og vel maaske i særlig Grad mod Venstre lader sig ikke gøre. Man har altsaa herigennem et Vidnesbyrd om, at i alt Fald det ærede Medlems Parti ikke kan antages at ville opretholde Importreguleringen mod Venstres Ønske; men deraf synes det mig imidlertid ikke at være rigtigt at slutte, at den ikke kan opretholdes. Jeg vil dog give det ærede Medlem Ret i, at det vil være ulige vanskeligere at opretholde den, naar man ikke staa samlet, end hvis man kunde staa samlet i dette Spørgsmaal. Imidlertid er det sidste Ord jo ikke sagt, og man har altsaa Lov at haabe saa længe som muligt, at der skal findes Vej frem. Fra vor Side er det ikke noget afgørende, om Beskyttelsen gives i den ene eller den anden Form. I den Retning tror jeg at turde sige, at vi er ganske lidenskabsløse. Foretrækker man Toldbeskyttelse for Importreguleringsbeskyttelse, hører det afgjort til de Ting, man saa udmærket godt kan tale om. Naar det ærede Medlem Hr. Rode vilde hævde, at Toldbeskyttelse uvægerlig vil fordyre Varerne i langt højere Grad end Importregulering, forekommer det mig at høre til den Slags Paastande, som man skylder Bevis for. Det ærede Medlem vil rimeligvis sige, at man ved Importregulering altid har det i sin Haand at løfte Ventilen lidt og faa Varer ind paa Mar-

kedet, hvis det viser sig, at de paagældende Virksomheder udnytter Situationen mere end nødvendigt. Jeg kan ikke se, at der rent teoretisk i mindste Maade skal være større Vanskelighed ved at formindske Toldbeskyttelsen en lille Smule, hvis det skulde vise sig, at Industrien i Kraft af Toldbeskyttelsen fik et større Udbytte, end den rettelig burde have. At Hensigten med Toldbeskyttelsen saavel som med Importreguleringen naturligvis er den at skabe forøgede Muligheder for at sælge Varen, det er klart. Det er lige saa klart, at begge Dele muligvis kan virke i Retning af at fordyre Varen, saaledes forstaaet, at man kunde faa den paagældende Vare billigere, hvis man kunde købe direkte fra Udlandet. Jeg synes, det vilde være urimeligt at paastaa, at de ikke kan virke saaledes. Men selv om de virker saaledes, er det ingenlunde givet, at det Minus, som ligger deri, ikke mere end opvejes ved de Fordele, der naas ved, at danske Hænder beskæftiges, fremfor den Ordning, man vil have, hvis de paagældende gaar ledige; de skal nu en Gang leve, og de maa leve af det, som produceres af dem, der arbejder; hvorledes man end vender og drejer det, er det klart, at i sidste Instans skal det arbejdende Samfund helt og alene bære Omkostningerne ved, at alle kan leve i dette Land. Det er imidlertid fra Partiet Venstre ikke sjældent, naar man har staaet overfor Problemet, blevet hævdet, at man ved Beskyttelse i den ene eller den anden Retning — hvad enten man nu brugte Importregulering eller man brugte Toldbeskyttelse — virkede hen til, at Varen blev dyrere, og det kan heller ikke benægtes, at denne Mulighed er der. Men det forekommer ogsaa mig, at der kunde være Rimelighed for, at man stillede det Krav til de paagældende Virksomheders Ejere og Arbejdere, som under de givne Forhold muligens maatte forlange en betydelig Beskyttelse — om saa denne Beskyttelse gives i den ene eller den anden Form, turde for mig være saa nogenlunde lige meget —, at de ved at slaa af paa den Fortjeneste, de kan have henholdsvis som Ejere eller Arbejdere, maa vise, at de forstaa, at her kræves en ganske særlig Hjælp, og for at opnaa denne erklærer sig villige til at yde deres Indsats. Det er dog heldigvis ogsaa saaledes, at der i det daglige Liv er givet Eksempler paa, at dette sker. Vi behøver ikke at gaa længere end til Skibsbygningsindustrien. Der er Forholdet det, at de danske Arbejdere i nogen Grad